

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XV. Jac. Sadoletvs Card. Gvido Ascanio Sfortia Cardinali, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

eam rem maiores, quod cum tanto in te beneficio, publico
 que boni beneficium coniunxit. Nec verò dubium nobis
 quin sanctitatis tuæ lætitia, quæ in illius animo ex hoc erit
 to atque exoptato partu iure meritoque exorta est, hac re
 sit cumulator: quod, quo ipsa ingenio, & qua prudentia
 est, videri planè & prospicit, suum hoc priuatum gaudium
 publicis utilitatibus esse coniunctum. Etenim habet
 iam Respublica duos duorum præstantissimorum Principum
 heros, qui vitæque nobilitatem in vnum genus iungunt,
 spondent pollicenturque nobis omnibus immotam pacem
 curam otium, animorum concordiam Romæ & in Italia
 quibus quidem muneribus nullum nobis à Deo, in hoc præ
 rim tempore, accidere potest optatius. Quapropter gratiam
 quidem sanctitati tuæ, quod eius res, rationes, commodum
 immortalis curæ esse intelligo. Sed in hac felicitate magis
 illi gratulor, quod non est ipsius commodum à publica vniuersi
 teiunctum. Quod si beneficia Dei immortalis erga te tantis
 sunt, vt videatur mens hominis nihil amplius posse desiderare
 rit quoque tuæ curæ & prouidentia, ea quæ bene cepisti, de
 lendis hæresibus, de sedandis discordiis, de bonis moribus
 suaque religione in Christianum nomen, ordinesque præfere
 ecclesiasticos reuocanda ita gubernare, regere, ad eorum duci
 cere: vt quoad homini fas est, par tot diuinis & singularibus
 nis abs te gratia relata esse videatur. Deus in sanctitate tuâ
 benignitatem perpetuam conferuet, Roma, IV. Calendas
 M.D.XLV.

XV.

IAC. SADOLETVS CARD. GUIDO ASCA
 nio Sforza Cardinali, S. P. D.

CVM tantum in te habeam fidei, quantum & tua pro
 probitas, & ad omnem egregiam ac præstantem magni
 minis facultatem expectata virtus habere me hortatur: ego
 pro amore & obseruantia qua te prosequor, non me indigni
 ducam, cuius tu aliquam habeas & honoris & voluntatis
 nem: his de causis adductus, suscipio onus populos hoste
 tuæ amplitudini commendandi. Quos ego quidem verè pacem
 benevolentia complector: proque eorum salure & commodis
 boro, etiam aliquanto acrius, quam pro meis. Sed sine vobis, hoc
 est, sine auro tuo optimo & sapientissimo Principe, & sine tua
 pud eum autoritate & gratia, parum ipse per me prodesse
 possum. Ita confugiam ad vos necesse est: quos tamen non
 bito fore ad omnia quæ æqua postulabuntur paratissimos. Ac
 hinc

bi eodem populi legatos ad Urbem mittunt, qui aduocatis sibi
 patris sibi reum Pontificem edocent, quibus maxime rebus
 ualeat prouincia. Quae quidem nullum grauius incommo-
 dum patitur, quam ex Iudaeis: qui maximis priuilegiis, concessis
 honoribus, beneficiisque muniti, grauius hic vexant & populant
 Christianos. Neque solum cladem & miseriam his populis af-
 ferunt, sed apud transalpinas etiam nationes ordini nostro & no-
 minis maiestatem non mediocrem: quod te ipsum ignorare cer-
 tescio. Non enim ingenua tua mens, & uoluntas bonitate praedita,
 hanc tantam iniquitatem ullo pacto ferret. Sed tamen quoniam
 tuum nomen in diplomatis praescribitur, tuq; uideris esse indi-
 gnatissimus rei autor: non putauit alienum a fide mea, eoque officio
 quod tibi debere me intelligo, facere te de his rebus certiore:
 neque uel monere pro aetate, uel togare pro summa mea in te ob-
 seruata, ut haec animaduertes, haberesque existimationis, &
 fama, ac dignitatis tuae rationem: nec tuum nomen in te tam in-
 honeste interponi sineres. Nam quid est turpius, quam tanto pe-
 re iustitiam Iudaeis, idque contra Christianos: & eorum causa
 iniquitatem, uinculum religionis, pauperum iniurias, calamita-
 tesque negligere? Cum praeterea pateat omnibus, & perspi-
 cuum sit, quid sit, quod Iudaeos efficiat tam ualde gratiosos. E-
 go, uita tuae laudi tantum faueo, ut non plus recte meq; quique
 & deo ipse de te, & ceteris sum autor eadem sperandi, nos te in
 nostra collegio, & amplissimo ordine, magnum & grauem uirum
 & omnino praestantem auctoritate uisuros esse: cupio: ea abs te iaci
 uentur tuae fundamenta, super quibus postea ampla dignitatis
 moles extrahi possit. Quapropter hoc animo fectus, & liberius
 haec ad te scripsi, & tamen non dubito, te in optimam partem om-
 nia accepturum esse. Extremum est, ut te orem, ut horum meo-
 rum populorum commodis & saluti tua benignitate & gratia
 fauere, & iustitiam: quod mihi a te futurum est rerum omnium
 gratissimum. Praestantissima omnium feminarum matris tuae,
 quam ego in summo honore habeo, ac mirifice colo, plurimam
 quae tuae uerbis salutem. Vale. Carpen. Pridae Non. Octob.
 M.D.XXXIX.

XVI.

IACOB. SADOL. CARD. GUIDO ASCA-
 nio Sfortia S. R. E. Cardinali, S. P. D.

Tuas literas, quas proxime a te accepi, quibus mihi de re & nego-
 tibus hoc aetate diligenter respondes: sic imago tota uirtutis, in-
 genii, & probitatis tuae expressa est, ut ego, qui te mirabiliter dili-
 genter, & sepius in eam intruens, mihiq; de eo quod iam dudum
 Y a feci,